

GODSUGN, göddsunn'g'n, m. 2. Nedersta ugnen i en porslinsugn.

GODSÄGARE, m. 3. 1) Ägare af ett landt-gods. — *Syn.* Se *Egendomsherre*. — 2) Se *Be-fraktare*.

GODT, adv. Vål, bra. *Sofva g. Tala g. om någon. Stå sig g.*, vål berga sig. *Det var g.*, att han kom. *Det är lika g.*, likgiltigt, detsamma. *Det kan vara lika g.*, om han kommer eller ej. *Det vore lika så g. att låta bli.* man kunde lika gerna låta bli, det vore kanske bättre att &c. *Det är så g. att resa i dag som i morgon*, man kan lika gerna &c. *Lika g.*, likgiltigt. *Göra så g. man kan. Se g. ut*, hafva godt utseende. *Se g. på någon*, med vänliga eller kärleksfulla ögon. *Så g. som*, nästan, t. ex.: *Det är så g. som afgjordt. Af frukt har i är blifvit så g. som intet. Kort och g.*, i korthet sagt. *Det är g. och vål, se Vål.* — *Int.* *Det är g.!* eller (genom ellips) *G.!* uttrycker tillfredsställelse, tillkänn, belåtenhet; brukas äfv., när man vill tillkännagifva, att man hört, hvad en annan sagt, att man fattat meningen af något, att man förstår ens afsigt eller att man anser något tillräckligt. — *Syn.* Bra! Nog! Vålan! Nåväl!

GODTA SIG, v. r. 1. (fam.) Göra sig goda dagar; öfverlemna sig åt njutningar; förtära läckerheter. — *Syn.* Gona sig, Smörja sig, Smörja kråset.

GODTALIG, a. 2. (pop.) Vänlig i sitt tal, isynnerhet med ringare folk.

GODTALIGHET, f. 3. (pop.) Egenskapen att vara godtalig.

GODTFINNANDE, n. sing. Se *Godtycke*. — Brukas endast med föregående preposition, adverbialt, t. ex.: *Efter g.*, såsom man tycker; *handla efter g.*; *jag lemnar det åt ditt g.*, du får deri göra efter behag.

GODTGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) 1) Ersätta den skada, förlust, någon lidit. Har till objekt både person och sak. *G. någon kostnaden, skadan, förlusten. G. en brist.* — *Syn.* Hålla skadeslös; Ersätta. — 2) (i räkning) Se *Creditera*. — 3) *G. ett fel, en försummelse, en dårskap*, o. s. v., förbättra. — *G. sig*, v. r. 1) Skaffa sig ersättning. *G. sig för liden skada.* — 2) (i räkning) Creditera sig.

GODTGÖRANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något godtgöres.

GODTROGEN, gödtrög'n, a. 2. neutr. — *et.* Som tror andra om godt, sätter för mycket förtroende till andra. *En g. menniska, tok.*

GODTROGENHET, f. 3. Egenskapen, att vara godtrogen.

GODTYCKE, gödty'cke, n. 4. Eget tycke, egen vilja, oberoende af andras. *Efter g. Döma, handla efter g. I det landet är regentens g. lag.* — *Syn.* Godtfinnande.

GODTYCKLIG, a. 2. 1) Som härrör af godtycke. *En g. handling, regeringsåtgärd.* — *Syn.* Se *Egenmäktig*. — 2) Som beror blott af godtycke. *G. makt.*

GODTYCKLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara godtycklig. — *Syn.* Se *Egenmäktighet*.

GODVILLIG, a. 2. Som sker utan tvång, af fri vilja. *G. eftergift är bättre än aftvungen.* — *Syn.* Frivillig, Sjelfmant.

GODVILLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara godvillig. — *Syn.* Frivillighet.

GODVILLIGT, adv. Utan tvång, af fri vilja. *G. göra något.*

GOFAR, gófar, nom. prop. Benämning bland lägre folket på åsken, förmodligen sammandraget af *Goas*, d. v. s. *Göjas* (jordens) far (Thor).

GOLF, gällv, n. 3. 1) Beläggning af trä eller sten på bottnen af boningsrum, o. s. v. *Lägga g. i ett rum. Lägga g. af sten, af plankor. Inlagdt g.*, lagdt i rutor af smärre träskifvor. *Släppa någonting på g-feet. Falla i g-feet. Slå i g-feet*, kasta eller släppa ned på golvet; äfv. omkullslå någon, så att han faller i golvet. — Bildar sammansättningarna: Sten-, Trä-, Plankgolf, Kyrkogolf, Sals-, Kammargolf, m. fl. — 2) Se *Ladugolf, Loggolf*.

GOLF, gällf, m. 3. (ital. *Golfo*) Stor hafsbugt, med smalt inlopp.

GOLFBJELKE, gällvbjäl'ke, m. 2. pl. — *bjelkar.* Bjelke, lagd tvärs öfver bottnen af ett rum till underlag för ett golf.

GOLFBRÄDE, n. 3. o. 4. 1) (4) Bräde i ett golf. — 2) (3) Bräde, ämnadt till golfläggning.

GOLFDRAG, n. 3. Drag ifrån golfspringorna i ett rum.

GOLFLEGAD, a. 2. (om säd) Torkad på loggolf.

GOLFLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) Belägga med golf. *G. ett rum.*

GOLFLÄGGNING, f. 2. 1) Beläggande med golf. — 2) Se *Golf*, 1.

GOLFLÄKT, m. 3. o. 4. Läkt under golvet i ett rum.

GOLFMATTA, f. 1. Matta, att lägga på golf.

GOLFPLANKA, f. 1. Planka i ett golf.

GOLFSAND, m. sing. 1) Sand, strödd på ett golf. — 2) Sådan slags sand, som dertill begagnas.

GOLFSKURNING, f. 2. Görömet, förrättningen, att skura golf.

GOLFSTEN, m. 2. 1) Häll i ett stengolf; äfv. mursten i ett tegelgolf. — 2) Sten, som begagnas till golfläggning.

GOLFSTRÖMMEN, m. 2. sing. def. (geogr.) Stark ström i Atlantiska hafvet längs N. Amerikas kust, uppåt, ifrån Cap Florida till New-Foundlands bankar.

GOLFSVAMP, m. 2. Svamp, som af fukt växer på golf inne i rum.

GOLGAS, gällgass, m. 3. Ylletyg, tryckt med färger på det sätt, att färgen ingjutes varm på tyget, således icke genom påtryckning; mönstret bestämmes genom djupa utskärningar i formskifvor. Turkiskt eller Engelskt flanel.

GOLGATHA, gällgata, nom. propr. (bibl. hist.) Benämning på afrättplatsen i det forna Jerusalem. Betyder egentl. Hufvudskalleplats.

GOM, gomm, m. 2. pl. *gommar.* 1) (anat.) Den öfre delen inuti munnen, från öfre tandraden ned till svalget. — 2) (bot.) Så kallas, på en läppformig blomma, underläppens öfre, mot öfverläppen hvalfda sidor.

GOMBOKSTAF, gömmbókstav, m. 3. pl. — *bokstäfver.* (gram.) Bokstav, som uttalas med gommens tillhjälp. Sådana äro c, g, k, q, x.

GOMBEN, n. 3. (anat.) *G-en*, tvenne ben, som utgöra bakersta delen af Gomhvalfvet.

GOMHVALF, gömmvåll, n. 3. (anat.) Bakersta, nästan fyrkantiga delen af hårda gommen.

GONA SIG (slutet o), v. r. 1. Se *Godta sig*.

GONDOL, göndå'l, m. 3. (ital. *Gondola*) 1) Platt, ganska lång roddarbåt, som begagnas på kanalerna i Venedig, spetsig både för och akter, samt med tält i midten för passagerare. — 2) Den båtlika pjes, som hänger under en luftballon,